

Arrest

nr. 225 971 van 10 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VANDER VELPEN
Atletenstraat 31
2020 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. VANDER VELPEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische Koerd te zijn, afkomstig uit de stad Kirkuk, Centraal-Irak. Uw broer zou zich in 2004 bij de Nakshabandi hebben aangesloten. Op 14 december 2009 werd uw broer door de Asayisch gearresteerd op verdenking van terroristische activiteiten. Negen maanden later werd u door leden van de Nakshabandi vanuit uw woning meegenomen en ondervraagd over documenten en cd's die uw broer in zijn bezit zou hebben gehad. U werd vrijgelaten en deed aangifte van dit incident bij de autoriteiten. Enige tijd later werd uw vader in zijn woning andermaal benaderd door leden van deze groepering. U was op dat moment niet thuis.

Uw vader verwittigde u en liet u verstaan dat het niet veilig was om naar huis terug te keren. U verbleef enkele dagen bij uw oom in Parde en omstreeks 25 januari 2011 verliet u Irak. U vroeg om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten op 14 februari 2011.

Op 15 juni 2011 werd u gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen (CGVS) in het bijzijn van een tolk die het Sorani machtig is. Op 28 september 2011 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan de betrokkenheid van uw broer bij de Nakshabandi groepering en bijgevolg evenmin aan de problemen die voor u hieruit zouden zijn voortgevloeid. Gezien uw herkomst uit Kirkuk geloofwaardig werd bevonden, werd u de status van subsidiaire bescherming toegekend op grond van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 22 juni 2018 ontving het CGVS een schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) opgesteld op 13 juni 2018 met daarin informatie dat er nieuwe elementen aan het licht waren gekomen die verband houden met uw subsidiaire beschermingsstatus: uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u in het bezit bent van een Irakees paspoort afgeleverd op 31 augustus 2016 te Bagdad. Uit dit reisbescheiden blijkt dat u geboren bent op 17/07/1982 te Erbil. In het kader van uw aanvraag om internationale bescherming verklaarde u evenwel te zijn geboren in Kirkuk op 1/12/1990.

Op 16 oktober 2018 werd u opgeroepen om deze nieuwe elementen mondeling te komen toelichten op het CGVS en kreeg u de mogelijkheid de redenen voor het behoud van uw status aan te halen.

Naar aanleiding van het persoonlijk onderhoud op 16 oktober 2018 herhaalt u dat u afkomstig bent uit Kirkuk en verder geen banden te hebben met Erbil (provincie Erbil, Koerdische Autonome Regio - KAR). U zou er pas in 2015 toen u stappen ondernam om de Belgische nationaliteit te verkrijgen, hebben vernomen dat uw geboortedatum en uw geboorteplaats niet kloppen. U zou niet op 1 december 1990 te Kirkuk zijn geboren maar wel op 17 juli 1982 te Erbil. U zou vervolgens uw ouders hierover hebben gecontacteerd. Zij zouden u hebben laten verstaan dat u in Berde (Altun Kubri), een dorpje tussen Erbil en Kirkuk werd geboren. Uw ouders zouden evenwel kort na uw geboorte zijn verhuisd naar Kirkuk omwille van de oorlog tussen Irak en Iran. U verklaarde eveneens dat uw vader u onder een foutieve geboortedatum zou hebben geregistreerd om u te beschermen voor de legerdienst en om te voorkomen dat u als Koerd gemarteld zou worden. Uw ouders zouden momenteel nog steeds in Kirkuk woonachtig zijn, meer bepaald in de wijk Barza.

U verklaart niet terug te kunnen keren naar Irak, meer bepaald naar Erbil, omdat u daar nooit zou hebben gewoond en u dus niet bekend bent met de regio. Bovendien zou u er niet beschikken over een familiaal of sociaal netwerk.

In het kader van de huidige procedure heroverweging van uw beschermingsstatus legt u volgende documenten neer: uw originele Belgische verblijfstitel (BIVR), uw originele Iraakse paspoort, een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van de identiteitskaart van uw vader, moeder en zussen S. en M.. Tenslotte legt u een kopie neer van een gedeelte van uw voedselrantsoenkaart.

B. Motivering

Artikel 55/5/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag er later op wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

U werd de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op basis van u voorgehouden herkomst uit Kirkuk de welke op basis van u verklaringen en de voorhanden zijnde elementen op dat moment niet kon worden weerlegd. Evenmin kon op dat moment worden besloten dat u in Irak een reëel binnenlands vluchtalternatief ter beschikking had.

Op basis van de nieuwe elementen die aan het licht kwamen in het kader van het heronderzoek van u beschermingsstatus kan worden opgemaakt dat u deze heeft verkregen op basis van feiten die u verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden en van valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status.

Er kan immers niet langer geloof worden gehecht aan u voorgehouden herkomst uit Kirkuk (provincie Kirkuk).

Uit de door u neergelegde identiteitsdocumenten, met name uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs, moest blijken dat u uit Kirkuk afkomstig was. Na verificatie door de Belgische federale politie bleek dat het stuk voor stuk om vervalste documenten gingen. Ondanks het feit dat u valse identiteitsdocumenten neerlegde en u niet in het bezit was van enig ander betrouwbaar materieel bewijs betreffende uw herkomst, werd u het voordeel van de twijfel toegekend en u alsnog het subsidiaire beschermingsstatuut toegekend.

Uit uw Iraaks paspoort dat u in het kader van een vraag om correctie van de individuele gegevens bij de gemeente Antwerpen heeft voorgelegd, blijkt dat u niet in 1990 te Kirkuk maar wel in 1982 te Erbil bent geboren. Het CGVS verkreeg via de DVZ een kopie van uw Iraaks paspoort (zie landeninformatie, Vraag tot Intrekking van het statuut van subsidiaire bescherming dd 13/06/2018). In betreffend paspoort werd genoteerd dat u bent geboren in Erbil, provincie Erbil, KAR. Ook het individualiteitsattest en het attest dienstdoende als geboorteakte beiden afgegeven op 23 januari 2018 door de Iraakse ambassade in Brussel, bevestigen dat u in Erbil bent geboren. Tijdens het doorlopen van de asielpprocedure in 2010-2011, heeft u steeds beweerd geboren en afkomstig te zijn uit Kirkuk-stad.

U gevraagd deze discrepantie te duiden, stelt u voorop nooit op de hoogte te zijn geweest van het feit dat u niet in Kirkuk maar in Erbil werd geboren. U zou dit pas in 2015 hebben vernomen toen u een nieuw Iraaks paspoort aanvraag bij de Iraakse ambassade te Den Haag (CGVS, p. 3). Daar zou men u hebben laten verstaan dat de identiteitskaart die u voorlegde om een nieuw paspoort te bekomen, zijnde de identiteitskaart afgeleverd in 2007 met Kirkuk als geboorteplaats, geen authentiek document was. U verklaarde op dat moment voor het eerst te hebben vernomen dat uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs vals was en de gegevens op dit document met name uw geboortedatum en geboorteplaats, niet correct waren. Dat u niet eerder zou geweten hebben dat uw identiteitsdocumenten niet authentiek waren, is alles behalve geloofwaardig. In de beslissing van het CGVS inzake uw verzoek om internationale bescherming dd. 28 september 2011 werd reeds vooropgesteld dat zowel uw identiteitskaart als nationaliteitsbewijs vervalst waren en bovendien werd u met deze bevindingen geconfronteerd tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS op datum van 19 september 2011 (CGVS 19/09/2011, p. 4). Uw uitleg in casu is dan ook pertinent onjuist. Verder haalt u aan dat u omstreeks juni 2009 in eigen persoon het nationaliteitsbewijs zou hebben afgehaald bij het nationaliteitsbureau in de stad Kirkuk en dat u er in die zin vanuit zou zijn gegaan dat de documenten authentiek waren. U verwijst naar het failliet van het Iraakse systeem en stelt voorop dat er geen gedigitaliseerde centrale database bestaat met gegevens van de burgerlijke stand en dat beambten zomaar wat kunnen noteren op de identiteitsdocumenten (CGVS, p. 7). Deze uitleg is niet correct zoals blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Er bestaat wel degelijk een Iraaks burgerlijke register dat de basis vormt voor het opstellen van identiteitsdocumenten. U geeft verder aan dat uw vader in 2007 uw identiteitskaart zou hebben aangevraagd en zegt dus niet te weten welke gegevens hij zou hebben opgegeven (CGVS, p. 5). Nochtans verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op datum van 15 juni 2011, dat u in eigen persoon in het bijzijn van uw vader deze identiteitskaart zou hebben aangevraagd (CGVS 15/06/2011, p. 8). Uit voorafgaande blijkt dat uw uitleg dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat de door u neergelegde identiteitsdocumenten vervalsingen waren, niet kan overtuigen. Bijgevolg maakt u evenmin aannemelijk dat u niet zou hebben geweten dat u in Erbil werd geboren. In dit verband kan u geen enkel ander argument aandragen waarom uw ouders u nooit zouden hebben verteld dat u in Erbil werd geboren en niet in Kirkuk. U insinueert, dat het feit dat uw ouders vlak na uw geboorte naar Kirkuk verhuisden, hiertoe zou hebben bijgedragen. U zou uw ouders hierover hebben gesproken en zij zouden u hebben uitgelegd dat u in Berde (Altun Kupri) werd geboren gelegen in de provincie Kirkuk. Dit blijkt evenwel nergens uit de door u neergelegde identiteitsdocumenten. Uw geboorteplaats is bovendien een uniek gegeven en wijzigt niet met een verhuizing of een eventuele overheveling van uw familieregister naar een ander adres. Gezien uw Koerdische achtergrond, alsook het feit dat het familieregister nog steeds gelegen is in de provincie Erbil, meer bepaald in de stad Salah ad Din, is het niet geloofwaardig dat u nooit zou hebben geweten dat u in Erbil, KAR-zone, werd geboren.

Evenmin is het geloofwaardig dat u nooit op de hoogte zou zijn geweest van uw juiste geboortedatum. Gezien u 8 jaar ouder bent dan uw vervalste identiteitsdocumenten aangeven, kan bezwaarlijk geloof worden gehecht aan het feit dat het u nooit zou zijn opgevallen dat uw geboortjaar niet correct is. Ook uw verklaring over hoe er een afwijkende geboortedatum op uw identiteitsdocumenten is terechtgekomen, houdt niet stand.

U geeft aan dat uw vader bij uw initiële registratie een foutieve geboortedatum zou hebben opgegeven, hij zou u 'jonger hebben gemaakt' omdat hij zou hebben willen verhinderen dat u opgeroepen zou worden als dienstplichtige voor de oorlog waarbij u verwijst naar de eerste Golfoorlog tussen Irak en Iran die plaatsvond van 1982 tot 1988 (CGVS, p. 5, 7). Deze verklaring is merkwaardig daar u in betreffende periode nog maar een baby was en dus bijlange na niet in aanmerking kwam voor het vervullen van uw dienstplicht. Deze uitleg houdt ook in dat indien uw geboorteaangifte/registratie plaatsvond tijdens deze oorlog, uw vader u heeft geregistreerd op een datum in de toekomst, zijnde in 1990. Deze gang van zaken ontbeert eveneens alle logica. Bovendien stelt zich de vraag op basis van welke documenten er vervolgens anno 2015 een correctie werd doorgevoerd van uw geboortedatum naar 1982. Ook hier kan u geen enkele duidelijkheid over verschaffen (CGVS, p. 5- 6). Op basis van voorafgaande, overtuigt u op geen enkele manier dat de foutieve geboortedatum een bewuste keuze zou zijn geweest van uw ouders en dat er aldus ab initio sprake zou zijn geweest van een foute registratie en dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van uw correcte geboortedatum. Dit gegeven draagt bij aan de vaststelling dat u wetens en willens het CGVS heeft misleid door valse identiteitsdocumenten met valse identiteitsgegevens voor te leggen.

Wat rest is de vaststelling dat u geen enkel overtuigende verklaring heeft afgelegd voor het feit dat u doorheen uw verzoek om internationale bescherming, een identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs heeft voorgelegd, met een foutieve geboortedatum en geboorteplaats. Op basis van de kopie van uw Irakese paspoort en bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden identiteit en herkomst uit Kirkuk, provincie Kirkuk. Uit voorgaande blijkt dat u de subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus, zijnde uw identiteit en herkomst.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatuut op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw beweerde identiteit en daarbij horende asielrelaas.

Verder zijn er geen elementen om u alsnog de vluchtelingenstatus en/of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

U haalt immers geen geloofwaardige elementen aan waaruit blijkt dat er in uw hoofde in Irak meer bepaald in Erbil, sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging. U geeft u aan dat uw ouders vlak na uw geboorte, ten gevolge van de oorlog tussen Irak en Iran naar, Kirkuk zouden zijn verhuisd met hun hele gezin. U zou altijd in Kirkuk hebben gewoond en uw ouders zouden er momenteel nog steeds woonachtig zijn. U stelt dan ook voorop niet terug te kunnen keren naar KAR-gebied omdat u er niet zou beschikken over een familiaal en sociaal netwerk. Teneinde meer zicht te krijgen op ondermeer de woonplaats van uw familie werd u gevraagd het familieregister neer te leggen. U maakte dit document niet over aan het CGVS zonder enige verdere uitleg. U legt verder geen enkel ander, overtuigend materieel begin van bewijs neer ter staving van het feit dat u heel uw leven Kirkuk woonachtig bent geweest en dat uw ouders er momenteel nog steeds zouden verblijven (CGVS, p. 5). Integendeel uit de neerlegde kopieën van de identiteitskaarten van uw familieleden blijkt dat zij zijn geregistreerd bij de burgerlijke stand van de stad Salah ad Din, gelegen in de provincie Erbil. Uit de kopie van de identiteitskaart van uw jongere zus S. blijkt bovendien dat zij in 1987 in Erbil werd geboren. Dit is opmerkelijk daar u verklaarde dat uw familie na uw geboorte in 1982 naar Kirkuk zou zijn verhuisd en daar sindsdien zou hebben verbleven. Bovendien verklaarde u dat uw zussen in Kirkuk werden geboren wat dus evenmin het geval blijkt te zijn (CGVS, p. 7). Deze tegenstrijdigheden wijzen er dan ook op dat u weigert zicht te bieden op uw werkelijk band met Erbil en de Koerdische Autonome Regio. De door u neergelegde kopie van uw voedselrantsoenkaart verandert niets aan deze constatering gezien dit stuk slechts een gedeelte is van de voedselrantsoenkaart en bovendien geen pertinente informatie bevat. U kan dan ook niet overtuigen dat u bij terugkeer naar Erbil niet zou kunnen terugvallen op een sociaal of familiaal netwerk.

U verwijst voorts naar de problemen in verband met uw broer die door centrale autoriteit in Bagdad zou zijn veroordeeld omwille van zijn lidmaatschap bij de Nakshabandi. Het CGVS heeft deze verklaringen niet geloofwaardig bevonden (zie beslissing toekenning subsidiaire bescherming dd 29 september 2011) en bijgevolg evenmin de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

U maakt dan ook geen enkele vrees voor vervolging aannemelijk.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Niettegenstaande de diepe politieke en economische crisis blijft het geweld in de KAR relatief beperkt. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het terreurgeweld dat in Irak plaatsvindt.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Daarnaast vonden in de KAR sporadisch, kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. De zeldzame terreurdaden en lage aantal burgerslachtoffers veruiterlijkt zich in de massale aanwezigheid van Syrische vluchtelingen IDP's uit Centraal-Irak. Dit heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zwaar op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en de betwiste gebieden onder Koerdische controle. De gewapende confrontaties beperkten zich tot de betwiste gebieden maar de KRG verloor hiermee bij benadering 30 % van zijn de facto grondgebied en een groot deel van zijn olie-inkomsten. Daarmee is het politieke landschap van de Iraakse Koerden volledig door elkaar geschud.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR is er tot op heden geen melding gemaakt van burgerdoden.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift en nota

2.1.1. Verzoeker voert de schending aan van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve rechtshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Aangaande de motivering over verzoekers verklaringen inzake zijn identiteit laat verzoeker gelden:

"Verzoeker heeft in 2015 een paspoort aangevraagd bij de Iraakse ambassade om de Belgische nationaliteit te kunnen aanvragen. Verzoeker ontving immers zijn statuut in 2011, heeft zich perfect in de Belgische maatschappij geïntegreerd en heeft sinds zijn aankomst steeds in België gewerkt. Hij voldeed dus aan de voorwaarden voor een nationaliteitsverklaring, maar diende in het bezit te zijn van een Iraakes paspoort.

Het is pas naar aanleiding van het bekomen van dit paspoort dat verzoeker te weten is gekomen dat zijn geboortedatum en plaats niet klopten. Verzoeker heeft naar aanleiding hiervan contact opgenomen met zijn moeder, die beweerde dat de valse identiteitskaart werd opgemaakt op vraag van zijn vader die aan zijn zoon een zo jong mogelijke leeftijd wenste te geven.

Verzoeker werd geboren in een zeer woelige periode. In de periode 1980-1988 was er de oorlog tussen Iran en Irak en nadien de eerste Golfoorlog in 1990-1991. Ook in de periode 1991-2003 blijft de onrust aanhouden om dan in 2003 de inval te hebben van de VS in Irak. Sinds 2003 waren er ook talloze opstanden tegen de bezettende troepen en Iraakse instellingen en bevolking. In deze fase van de oorlog vielen heel veel doden.

Deze oorlogssituatie deed de vader van verzoeker ertoe besluiten om voor zijn zoon een 'valse identiteitskaart' aan te vragen met een jongere leeftijd. De eerste en dus 'valse' identiteitskaart werd opgesteld in 2007, 4 jaar voor het vertrek van verzoeker uit Irak. De vader besloot op dat ogenblik aan zijn zoon de leeftijd van 17 jaar toe te kennen (geboortedatum 1990) en niet zijn werkelijke leeftijd van 25 jaar (1982). Verzoeker verklaarde hieromtrent ook dat hij op het platteland vaak werd gecontroleerd door veiligheidsdiensten of politiemensen. Zij moesten dus in het bezit zijn van een identiteitskaart. Gelet op de zeer onrustige situatie leek het de vader beter om een jongere leeftijd op te geven voor zijn zoon.

Verzoeker heeft deze kaart inderdaad opgehaald samen met zijn vader, maar het is zijn vader die alles had geregeld. Verzoeker is tevens analfabeet. Hij ging niet naar school in Irak en kon dus niet lezen, noch schrijven.

Onmiddellijk werd echter door verweerster vastgesteld dat het identiteitsbewijs dan in 2011 werd voorgelegd was 'vervalst.' Maar gelet op de coherente en gedetailleerde informatie die verzoeker kon geven over de provincie Kirkook heeft verweerster er klaarblijkelijk nooit aan getwijfeld dat verzoeker tot aan zijn vertrek op deze plaats heeft gewoond.

Tijdens het interview werd de vraag gesteld om een uittreksel uit het familieregister te bezorgen en eveneens een kopie van de identiteitskaarten van alle familieleden.

Verzoeker bezorgde de identiteitskaarten van zijn ouders en zijn zussen (M. geboren in 1987 en S., geboren in 1981) en de voedselrantsoenkaart van zijn ouders. Hij bezorgde eveneens zijn nieuwe identiteitskaart.

Uit deze documenten blijkt weliswaar dat het gezin nog steeds geregistreerd staat in Erbil (plaats van herkomst en geboorte van de vader van verzoeker), meer bepaald de stad Salah-Ad Din, maar dit is niet voldoende om te concluderen dat de effectieve woonplaats van verzoeker en diens gezin tot aan zijn vertrek ook effectief Erbil was.

De reden waarom op alle identiteitskaarten (zowel van moeder, vader, verzoeker en diens zussen) als plaats van registratie Salah ad Din, Arbil staat is omdat wordt gekeken naar de plaats van herkomst van de vader. Dit wil echter niet zeggen dat verzoeker zijn verklaring m.bt. zijn verhuis naar Kirkook kort na zijn geboorte niet zou kloppen.

Verzoeker legde immers zeer coherente en gedetailleerde verklaringen af omtrent de stad Kirkook, informatie die hij niet zou kunnen kennen indien hij niet effectief daar heeft gewoond.

Bovendien stelt verweerster onterecht dat ook uit de identiteitskaart van S. zou blijken dat zij in 1987 in Arbil is geboren en dat dus het verhaal van verzoeker dat het gezin kort na zijn geboorte in 1982 naar Kirkook zou zijn verhuisd niet kan kloppen.

Dot klopt echter niet. S. is geboren in 1981 (niet 1987) en dus voor verzoeker. Aangezien verzoeker zelf in Erbil is geboren is het ook logisch dat zijn zus, die ouder is dan hem in Erbil is geboren. (zie vertaling identiteitskaart Slet waarop duidelijk geboortjaar 1981 staat vermeld).

Verzoeker blijft er bij dat hij na zijn geboorte met het hele gezin verhuisd is naar Kirkook en dit omwille van de oorlog tussen Iran en Irak in de periode 1980 en 1988. Wanneer het gezin exact verhuisd is, weet hij niet aangezien hij toen nog een baby was.

Dat verzoeker geen enkel begin van bewijs kan neerleggen dat hij zijn hele leven in Kirkook heeft gewoond, klopt echter niet.

Verzoeker verwijst naar zijn zeer coherente en gedetailleerde verklaringen afgelegd in 2011, informatie die men niet kon weten indien men niet gedurende een zeer lange periode in Kirkook heeft gewoond. Deze verklaringen dienen aanvaard te worden als een begin van bewijs.

Maar zelfs in de veronderstelling dat verzoeker altijd al geweten heeft dat hij niet in Kirkook werd geboren, maar wel in Erbil, verduidelijkt verweerster in haar beslissing niet waarom de incorrecte geboortedatum en plaats van doorslaggevend belang zijn geweest bij het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming in 2011.

Immers blijkt uit het algemeen ambtsbericht van 2011, ogenblik dat verzoeker asiel heeft aangevraagd, dat er zich in Sala-ad Din in de periode 2011 ook veel veiligheidsincidenten voordeden. In die zin verduidelijkt verweerster dan ook niet waarom het opgeven van de geboorteplaats Kirkook ipv. Arbil van doorslaggevend belang zou zijn geweest bij het nemen van de beslissing tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming.

Verweerster spreekt in de bestreden beslissing enkel over de veiligheidssituatie in de Kar in de periode 2013 tot heden, doch niet over de periode waarin verzoeker zijn verzoek tot asiel indiende.

Verweerster slaagt er dan ook niet in aan te tonen dat verzoeker "bewust" valse informatie heeft gegeven die van "doorslaggevend" belang waren voor het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming.

In die zin kan verzoeker dan ook niet akkoord kan dat het statuut van verzoeker wordt "ingetrokken".

Inzake de situatie in het kader van de subsidiaire bescherming stelt verzoeker:

"Indien de Raad van mening zou zijn dat het inderdaad niet is bewezen dat verzoeker bewust valse informatie heeft gegeven is die van doorslaggevend belang was voor het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, dan kan het statuut enkel nog worden "opgeheven".

Een opheffing van het statuut is echter enkel mogelijk indien de Raad van mening is dat er in hoofde van verzoeker bij een terugkeer geen reëel risico meer is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4,62 van de vreemdelingenwet.

De wet voorziet een opheffing indien "de omstandigheden die aanleiding gaven tot de status niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat de beschermingsstatus niet langer nodig is.

Er mogen in hoofde van betrokkene geen dwingende redenen zijn als gevolg van vroegere ernstige schade om de bescherming van het land van nationaliteit niet in te roepen.

Verweerster dient na te gaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet voorbijgaand karakter hebbe om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

Dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat verweerster is nagegaan of de verandering van de omstandigheden in de Noordelijke provincies van Irak voldoende ingrijpend zijn en niet van voorbijgaande aard zijn."

2.1.2. Verweerder brengt bij aanvullende nota van 9 augustus 2019 volgende nieuwe elementen bij:

"EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf
en

EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf".

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

[...];

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt."

De subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker wordt door verweerder ingetrokken omdat hij *"deze heeft verkregen op basis van feiten die u verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden en van valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status."*

Verzoeker bevestigt dat op het Iraaks paspoort dat hij verkreeg via de Iraakse ambassade andere gegevens staan inzake zijn geboorteplaats en geboortedatum dan op de documenten waarvan hij zich bediende bij het indienen van zijn asielaanvraag in februari 2011.

Verzoekers verweer dat hij slechts bij het aanvragen van het paspoort in 2016 te weten kwam dat hij in 1982 te Erbil werd geboren in plaats van in 1990 in Kirkuk, kan niet worden aangenomen.

Verzoeker geeft in het verzoekschrift als reden voor de verschillende geboortedatum en geboorteplaats: *"In de periode 1980-1988 was er de oorlog tussen Iran en Irak en nadien de eerste Golfoorlog in 1990-1991. Ook in de periode 1991-2003 blijft de onrust aanhouden om dan in 2003 de inval te hebben van de VS in Irak. Sinds 2003 waren er ook talloze opstanden tegen de bezettende troepen en Iraakse instellingen en bevolking. In deze fase van de oorlog vielen heel veel doden.*

Deze oorlogssituatie deed de vader van verzoeker ertoe besluiten om voor zijn zoon een 'valse identiteitskaart' aan te vragen met een jongere leeftijd. De eerste en dus 'valse' identiteitskaart werd opgesteld in 2007, 4 jaar voor het vertrek van verzoeker uit Irak. De vader besloot op dat ogenblik aan zijn zoon de leeftijd van 17 jaar toe te kennen (geboortedatum 1990) en niet zijn werkelijke leeftijd van 25 jaar (1982). Verzoeker verklaarde hieromtrent ook dat hij op het platteland vaak werd gecontroleerd door veiligheidsdiensten of politiemensen. Zij moesten dus in het bezit zijn van een identiteitskaart.

Gelet op de zeer onrustige situatie leek het de vader beter om een jongere leeftijd op te geven voor zijn zoon. Verzoeker heeft deze kaart inderdaad opgehaald samen met zijn vader, maar het is zijn vader die alles had geregeld."

Verzoekers uitleg in het verzoekschrift is echter een herhaling van zijn verklaringen op het CGVS waaromtrent de bestreden beslissing onder meer oordeelt: "Gezien u 8 jaar ouder bent dan uw vervalste identiteitsdocumenten aangeven, kan bezwaarlijk geloof worden gehecht aan het feit dat het u nooit zou zijn opgevallen dat uw geboortjaar niet correct is. Ook uw verklaring over hoe er een afwijkende geboortedatum op uw identiteitsdocumenten is terechtgekomen, houdt niet stand. U geeft aan dat uw vader bij uw initiële registratie een foutieve geboortedatum zou hebben opgegeven, hij zou u 'jonger hebben gemaakt' omdat hij zou hebben willen verhinderen dat u opgeroepen zou worden als dienstplichtige voor de oorlog waarbij u verwijst naar de eerste Golfoorlog tussen Irak en Iran die plaatsvond van 1982 tot 1988 (CGVS, p. 5, 7). Deze verklaring is merkwaardig daar u in betreffende periode nog maar een baby was en dus bijlange na niet in aanmerking kwam voor het vervullen van uw dienstplicht. Deze uitleg houdt ook in dat indien uw geboorteaangifte/registratie plaatsvond tijdens deze oorlog, uw vader u heeft geregistreerd op een datum in de toekomst, zijnde in 1990. Deze gang van zaken ontbeert eveneens alle logica. Bovendien stelt zich de vraag op basis van welke documenten er vervolgens anno 2015 een correctie werd doorgevoerd van uw geboortedatum naar 1982. Ook hier kan u geen enkele duidelijkheid over verschaffen (CGVS, p. 5- 6). Op basis van voorafgaande, overtuigt u op geen enkele manier dat de foutieve geboortedatum een bewuste keuze zou zijn geweest van uw ouders en dat er aldus ab initio sprake zou zijn geweest van een foute registratie en dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van uw correcte geboortedatum."

Tot heden verklaart verzoeker ook niet welke documenten de Iraakse ambassade in Nederland ertoe bracht om in het kader van de uitgifte van verzoekers paspoort zijn geboortedatum in 2015 te veranderen naar 1982. Indien de Iraakse ambassade in Nederland over informatie over de persoon van verzoeker beschikte die strookt met de realiteit (en dit ondanks de gewapende conflicten die Irak had van 1982 tot 2015), moet aangenomen worden dat deze informatie ook in Irak vlot te consulteren was door de bevoegde autoriteiten. Bijgevolg betrof het een onaanvaardbaar risico van verzoeker om zich in Irak uit zagezegde veiligheidsoverwegingen te bedienen van vervalste documenten, terwijl hij aanvoert dat "hij op het platteland vaak werd gecontroleerd door veiligheidsdiensten of politiemensen". Dit geldt des te meer aangezien niet betwist wordt dat "[o]ok het individualiteitsattest en het attest dienstdoende als geboorteakte beiden afgegeven op 23 januari 2018 door de Iraakse ambassade in Brussel, bevestigen dat u in Erbil bent geboren."

Inzake de identiteitsdocumenten die verzoeker bijbracht in het kader van zijn asielaanvraag in 2011 stelt de bestreden beslissing: "Uit de door u neergelegde identiteitsdocumenten, met name uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs, moest blijken dat u uit Kirkuk afkomstig was. Na verificatie door de Belgische federale politie bleek dat het stuk voor stuk om vervalste documenten gingen. Ondanks het feit dat u valse identiteitsdocumenten neerlegde en u niet in het bezit was van enig ander betrouwbaar materieel bewijs betreffende uw herkomst, werd u het voordeel van de twijfel toegekend en u alsnog het subsidiaire beschermingsstatuut toegekend. [...]"

Dat u niet eerder zou geweten hebben dat uw identiteitsdocumenten niet authentiek waren, is alles behalve geloofwaardig. In de beslissing van het CGVS inzake uw verzoek om internationale bescherming dd. 28 september 2011 werd reeds vooropgesteld dat zowel uw identiteitskaart als nationaliteitsbewijs vervalst waren en bovendien werd u met deze bevindingen geconfronteerd tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS op datum van 19 september 2011 (CGVS 19/09/2011, p. 4). Uw uitleg in casu is dan ook pertinent onjuist. Verder haalt u aan dat u omstreeks juni 2009 in eigen persoon het nationaliteitsbewijs zou hebben afgehaald bij het nationaliteitsbureau in de stad Kirkuk en dat u er in die zin vanuit zou zijn gegaan dat de documenten authentiek waren. U verwijst naar het failliet van het Iraakse systeem en stelt voorop dat er geen gedigitaliseerde centrale database bestaat met gegevens van de burgerlijke stand en dat beambten zomaar wat kunnen noteren op de identiteitsdocumenten (CGVS, p. 7). Deze uitleg is niet correct zoals blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Er bestaat wel degelijk een Iraaks burgerlijk register dat de basis vormt voor het opstellen van identiteitsdocumenten. U geeft verder aan dat uw vader in 2007 uw identiteitskaart zou hebben aangevraagd en zegt dus niet te weten welke gegevens hij zou hebben opgegeven (CGVS, p. 5). Nochtans verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op datum van 15 juni 2011, dat u in eigen persoon in het bijzijn van uw vader deze identiteitskaart zou hebben aangevraagd (CGVS 15/06/2011, p. 8). Uit voorafgaande blijkt dat uw uitleg dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat de door u neergelegde identiteitsdocumenten vervalsingen waren, niet kan overtuigen. Bijgevolg maakt u evenmin aannemelijk dat u niet zou hebben geweten dat u in Erbil werd geboren.

In dit verband kan u geen enkel ander argument aandragen waarom uw ouders u nooit zouden hebben verteld dat u in Erbil werd geboren en niet in Kirkuk. U insinueert, dat het feit dat uw ouders vlak na uw geboorte naar Kirkuk verhuisden, hiertoe zou hebben bijgedragen. U zou uw ouders hierover hebben gesproken en zij zouden u hebben uitgelegd dat u in Berde (Altun Kupri) werd geboren gelegen in de provincie Kirkuk. Dit blijkt evenwel nergens uit de door u neergelegde identiteitsdocumenten. Uw geboorteplaats is bovendien een uniek gegeven en wijzigt niet met een verhuizing of een eventuele overheveling van uw familieregister naar een ander adres. Gezien uw Koerdische achtergrond, alsook het feit dat het familieregister nog steeds gelegen is in de provincie Erbil, meer bepaald in de stad Salah ad Din, is het niet geloofwaardig dat u nooit zou hebben geweten dat u in Erbil, KAR-zone, werd geboren."

Voorgaande motivering wordt inhoudelijk niet concreet aangevochten; bijgevolg wordt terecht gesteld dat verzoekers "[...] uitleg dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat de door u neergelegde identiteitsdocumenten vervalsingen waren, niet kan overtuigen."

Derhalve dient het als een vaststaand feit te worden aanzien dat verzoeker op de hoogte was dat hij zich bij zijn asielaanvraag bediende van niet-authentieke identiteitsdocumenten. Deze documenten verschillen inzake essentiële identiteitsgegevens (geboortedatum en geboorteplaats) met verzoekers daadwerkelijke identiteit.

De vaststelling dat verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag in 2011 verklaringen kon afleggen over Kirkkoek doet hieraan geen afbreuk. De kennis aangaande Kirkkoek kan ingestudeerd zijn geweest of het gevolg van (kortstondig) verblijf aldaar, maar dit verzet zich niet tegen de terechte vaststelling dat verzoeker zich wetens en willens heeft bediend van valse verklaringen en van valse of vervalste documenten teneinde essentiële gegevens aangaande zijn persoon te verbergen.

De bestreden beslissing stelt dan ook terecht: *"Uit de door u neergelegde identiteitsdocumenten, met name uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs, moest blijken dat u uit Kirkuk afkomstig was. Na verificatie door de Belgische federale politie bleek dat het stuk voor stuk om vervalste documenten gingen. Ondanks het feit dat u valse identiteitsdocumenten neerlegde en u niet in het bezit was van enig ander betrouwbaar materieel bewijs betreffende uw herkomst, werd u het voordeel van de twijfel toegekend en u alsnog het subsidiaire beschermingsstatuut toegekend."*

Verzoeker stelt in het verzoekschrift: *"Tijdens het interview werd de vraag gesteld om een uittreksel uit het familieregister te bezorgen en eveneens een kopie van de identiteitskaarten van alle familieleden. Verzoeker bezorgde de identiteitskaarten van zijn ouders en zijn zussen (M. geboren in 1987 en S., geboren in 1981) en de voedselrantsoenkaart van zijn ouders. Hij bezorgde eveneens zijn nieuwe identiteitskaart."*

Uit deze documenten blijkt weliswaar dat het gezin nog steeds geregistreerd staat in Erbil (plaats van herkomst en geboorte van de vader van verzoeker), meer bepaald de stad Salah-Ad Din, maar dit is niet voldoende om te concluderen dat de effectieve woonplaats van verzoeker en diens gezin tot aan zijn vertrek ook effectief Erbil was.

De reden waarom op alle identiteitskaarten (zowel van moeder, vader, verzoeker en diens zussen) als plaats van registratie Salah ad Din, Erbil staat is omdat wordt gekeken naar de plaats van herkomst van de vader. Dit wil echter niet zeggen dat verzoeker zijn verklaring m.bt. zijn verhuis naar Kirkkoek kort na zijn geboorte niet zou kloppen."

Omtrent voorgaand verweer stelt de Raad vast dat:

- verzoeker de motivering niet betwist waar deze stelt omtrent het familieregister: *"Teneinde meer zicht te krijgen op ondermeer de woonplaats van uw familie werd u gevraagd het familieregister neer te leggen. U maakte dit document niet over aan het CGVS zonder enige verdere uitleg."*

- verzoeker maakt niet aannemelijk dat op de identiteitskaarten (van moeder, vader, verzoeker en diens zussen) als plaats van registratie Salah ad Din, Erbil staat om reden dat wordt gekeken naar de plaats van herkomst van de vader. Het valt immers niet in te zien waarom aan verschillende personen eenzelfde plaats van herkomst zou worden toegekend op basis van de herkomst van één persoon; de bestreden motivering blijft dan ook overeind waar deze stelt: *"Integendeel uit de neerlegde kopieën van de identiteitskaarten van uw familieleden blijkt dat zij zijn geregistreerd bij de burgerlijke stand van de stad Salah ad Din, gelegen in de provincie Erbil."*

Kritiek op het onderdeel van de motivering aangaande het geboortjaar (1981 in plaats van 1987) van verzoekers zuster S. kan deze vaststellingen niet wijzigen; het betreft immers kritiek op een overtoollig motief.

2.2.3. Verweerder wordt bijgevolg bijgetreden waar hij in de bestreden beslissing motiveert:

“Wat rest is de vaststelling dat u geen enkel overtuigende verklaring heeft afgelegd voor het feit dat u doorheen uw verzoek om internationale bescherming, een identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs heeft voorgelegd, met een foutieve geboortedatum en geboorteplaats. Op basis van de kopie van uw Irakese paspoort en bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden identiteit en herkomst uit Kirkuk, provincie Kirkuk. Uit voorgaande blijkt dat u de subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus, zijnde uw identiteit en herkomst.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatuut op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw beweerde identiteit en daarbij horende asielrelaas.”

Gelet op de hogere vaststellingen blijkt dat verweerder terecht toepassing heeft gemaakt van artikel 55/5/1, § 2, 2°.

2.2.4. Omwille van voorgaande vaststellingen sluit de Raad zich aan bij de niet-betwiste motivering: *“U verwijst voorts naar de problemen in verband met uw broer die door centrale autoriteit in Bagdad zou zijn veroordeeld omwille van zijn lidmaatschap bij de Nakshabandi. Het CGVS heeft deze verklaringen niet geloofwaardig bevonden (zie beslissing toekenning subsidiaire bescherming dd 29 september 2011) en bijgevolg evenmin de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid.*

U maakt dan ook geen enkele vrees voor vervolging aannemelijk.”

2.2.5. Verzoeker maakt derhalve zijn herkomst uit Kirkoek niet aannemelijk. Bijgevolg dient voor de subsidiaire beschermingsstatus verzoekers herkomst uit Erbil, de Koerdische Autonome Regio (KAR), in aanmerking genomen worden omwille van de gegevens op zijn authentiek paspoort.

Verzoeker voert geen gemotiveerde betwisting aan omtrent de beoordeling van de situatie in de KAR in de bestreden beslissing; het bij het verzoekschrift gevoegde ambtsbericht over Irak dateert van december 2011 en is derhalve niet dienstig.

De landeninformatie in de aanvullende nota van verweerder van 9 augustus 2019 mede in aanmerking genomen, sluit de Raad zich aan bij de motivering die stelt: *“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”*

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen in punt 2.2.4..

Verzoeker brengt bijgevolg geen element bij waaruit blijkt dat hij in aanmerking komt voor het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS